

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 17C/331/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113228236
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2113228236.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Katarínou Batisovou v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., IČO: 35 697 270, Metodova 8, Bratislava, zastúpený: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária, Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, proti odporkyni: D. P., D.. XX.XX.XXXX, M. X, H., t.č. na neznámom mieste, zastúpená opatrovníčkou: M. C., A. P. Z. H., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie D. A. A. Z., P.L. R., Z. Z. Z. X, N., L.: XX XXX XXX, o zaplatenie 546,62 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 442,31 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 442,31 eur od 03.07.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa návrh zamieta.

III. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 65,96 eur a náhradu iných trov konania v sume 20,15 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku jeho splnomocnencovi.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 30.09.2013, doručeným tunajšiemu súdu dňa 21.10.2013, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť mu sumu 546,62 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 03.07.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že v zmysle zmluvy č. A6132183 vypožičal odporkyni SIM kartu, ktorá umožňuje odporkyni využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom, pričom SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXX. Odporkyňa riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných v období 02/2012 - 04/2012 vo výške 447,62 eur. Návrhom sa navrhovateľ domáha voči odporkyni i náhrady škody, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Samsung S5610 vo výške 99 eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, ktorú škodu spôsobila odporkyňa navrhovateľovi tým, že získala mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 18.06.2012 oznámil odporkyni sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej

lehote. Odporkyňa na pokus o pokonávku nereagovala žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Navrhovateľ si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 03.07.2012.

Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie oznámilo vstup do súdneho konania súdu dňa 08.01.2014 a vyjadrilo sa ku skutočnostiam, ktoré by mohli naznačovať porušenie práv spotrebiteľov. Poukázalo na ustanovenie § 53 a § 53a Občianskeho zákonníka.

Súd uznesením zo dňa 03.03.2015, č.k. 17C/331/2013 - 84 ustanovil odporkyni opatrovníčku na ochranu jej práv v konaní, nakoľko sa pobyt odporkyne súdu nepodarilo zistiť.

Opatrovníčka odporkyne sa k návrhu nevyjadrila.

Súd prejednal vec v zmysle § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o drobný spor, a zistil tento skutkový stav veci:

Navrhovateľ a odporkyňa dňa 30.01.2012 uzavreli Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A6132183, v zmysle ktorej bola odporkyni poskytnutá SIM karta s telefónnym číslom XXXXXXXXXX a účastnícky program Vol.do vš.sietí 100 + Vol.s.Víkend+ a dňa 30.01.2012 uzavreli Dodatok k Zmluve o pripojení č. A6132183, v zmysle ktorého odporkyňa odkúpila koncové telekomunikačné zariadenie Samsung S5610 za kúpnu cenu 1 eur a zároveň sa zaviazala po dobu 24 mesiacov zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky.

V konaní si navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby vyúčtované faktúrou č. 2150190649 splatnou dňa 06.05.2012 na sumu 3,98 eur (odpojenie), faktúrou č. 2146751070 splatnou dňa 05.04.2012 na sumu 27,90 eur, faktúrou č. 2146751544 splatnou dňa 05.04.2012 na sumu 1,33 eur (upomienka) a faktúrou č. 2143337931 splatnou dňa 06.03.2012 na sumu 414,41 eur.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 43 ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, resp. dodatku zmluvy (ďalej len „zák.č. 351/2011 Z.z.“), účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa § 44 ods. 1 veta prvá zákona č. 351/2011 Z.z., zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8

percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania vyvodil súd ten právny záver, že návrh je dôvodný len z časti. Účastníci konania platne uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb (ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky), z ktorých navrhovateľovi vyplývala povinnosť poskytovať odporkyni elektronické komunikačné služby, ktorú povinnosť si v rozhodnom období splnil, pričom odporkyňa si svoju povinnosť vyplývajúcu z článku 6 bod 6.2 písm. b) všeobecných podmienok, a síce uhrádzať navrhovateľovi cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby, nespĺnila v lehote splatnosti. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam považoval súd nárok navrhovateľa na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby vyúčtované vyššie uvedenými faktúrami za dôvodný v sume 442,31 eur, a preto mu v uvedenej časti vyhovel súc viazaný návrhom navrhovateľa.

Nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 3,98 eur (faktúra č. 2150190649) a sumy 1,33 eur za upomienku (faktúra č. 2146751544), súd nepovažoval za dôvodný, nakoľko navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by takéto poplatky z uvedených dôvodov a v uvedených výškach boli medzi účastníkmi v zmluve výslovne dohodnuté. Zároveň pokiaľ ide o poplatok za upomienku, súdu nebolo preukázané ani len vystavenie upomienky a už vôbec nie jej doručenie odporkyni, a neboli preukázané skutočné výdavky na upomienku, na ktoré by mu mohol vzniknúť nárok. Súdu nebol predložený žiaden cenník obsahujúci uvedené poplatky, pričom vychádzajúc z definície pojmu služba v bode 1.8 predložených všeobecných podmienok, upomienky a odpojenie nemožno považovať za služby a už vôbec nie za služby, ktoré by poskytovali odporkyni určitý prospech, a za ktoré by bola odporkyňa povinná platiť. Z povahy odpojenia má súd za to, že vzhľadom k tomu, že odpojením sa zabráni poskytovaniu ďalších služieb odporkyni do úhrady splatných záväzkov, ide výlučne o nástroj určitej ochrany navrhovateľa, nie o službu v prospech odporkyne. Z vyššie uvedených dôvodov súd zamietol návrh v časti uplatňovaného poplatku za upomienku a poplatku za odpojenie v celkovej výške 5,31 eur. Keďže navrhovateľovi právo na ich zaplatenie nepriznal, nepriznal mu ani úrok z omeškania požadovaný z týchto súm ako príslušenstvo.

Pokiaľ ide o zvyšnú časť istiny, ktorou je navrhovateľom uplatňovaný nárok na náhradu škody vo výške 99 eur, tento nárok súd považoval za nedôvodný, a preto v tejto časti návrh zamietol.

Navrhovateľ sa náhrady škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporkyne zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky, pričom takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 OZ. Súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že navrhovateľ potom ako sú mu zamietané návrhy, v ktorých sa domáha zaplatenia zmluvnej pokuty, z dôvodu, že predmetné ustanovenie o dojednanej zmluvnej pokute bolo pre jeho neprijateľnosť vyhlásené za neprípustné (rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011) a je tu daná podľa § 53a OZ povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút, už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty, ale domáha sa náhrady škody vo výške rozdielu medzi predajnou cenou odpredaných zariadení a ich akciovou cenou.

Skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je:

1. protiprávny úkon,
2. spôsobenie škody,
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
4. zavinenie.

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých zákonom stanovených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Občiansky zákonník nedeľnuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (R 55/1971, s. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Uvedený nárok nebolo možné navrhovateľovi priznať, vzhľadom na skutočnosť, že súd nemal preukázané všetky predpoklady občianskoprávnej zodpovednosti, konkrétne vznik škody (existencia škody), resp. jej výšku a príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom, v tomto prípade porušením zmluvnej povinnosti a spôsobením škody. Je nepochybné, že odporkyňa porušila svoju povinnosť - platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby, ale porušenie tejto povinnosti nevedlo ku vzniku škody. Išlo totiž o porušenie zmluvnej povinnosti a bolo vecou oboch strán, ako si plnenie zo zmluvy ocenia a podporne zabezpečia. Stanovenie ceny telefónu/telekomunikačného zariadenia má vzťah k zvolenému programu služieb, ku ktorému sa účastník - odporkyňa zaviazala (napr. nepožiadat' o zníženie programu). Súčasťou dojednaní bolo aj určenie výšky zľavy. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia, tak nie je následkom protiprávneho úkonu odporkyne, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporkyňou. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo, pretože tento za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie obdržal dojednanú kúpnu cenu.

Zabezpečovanou povinnosťou je v tomto zmysle násobok povinných mesačných platieb. Prejavom vôle navrhovateľa v súlade s jeho právami pri porušení povinnosti dlžníka bolo odstúpenie od zmluvy s priamym dôsledkom na jeho právo na mesačné úhrady dojednané sčasti paušálne bez ohľadu na využívanie telefónu. Tým, že účastníci uzavreli o kúpe mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia zmluvu, tak pre konkrétnu kúpu je smerodajná dojednaná kúpna cena a žiadna iná. Kupujúci nemohol spôsobiť predávajúcemu škodu počítanú z hodnoty mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia svojim ďalším správaním, keďže navrhovateľ ako predávajúci mal právo na zaplatenie konečnej kúpnej ceny za telefón/telekomunikačné zariadenie podľa zmluvného dojednania, nie bežnej maloobchodnej ceny. Akými očakávaniami bola vôľa navrhovateľa pri uzatváraní dodatku k zmluve o pripojení riadená a ovplyvnená, teda, že poskytol odporkyni zľavu z kúpnej ceny telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu, nemá na vyššie uvedený záver žiadny vplyv, ani s ním právne nesúvisí. Zmenšenie majetku navrhovateľa o hodnotu zľavy z kúpnej ceny telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu, ktorú zľavu si pri uzatvorení dodatku s odporkyňou dojednal, nie je následkom porušenia povinnosti odporkyne platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Navyše, navrhovateľ v konaní dostatočne nepreukázal výšku uplatňovanej škody v sume 99 eur, ktorá mala podľa jeho tvrdenia predstavovať rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Listinný dôkaz o predajnej cene telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu v čase vzniku zmluvného vzťahu, ktorým je výtlačok z intranetového portálu navrhovateľa označený ako „Detaily k SOS“, na ktorom sú uvedené detaily týkajúce sa akcie ponúknutej odporkyni - názov akcie, trvanie akcie, vybraný typ MT, akciová cena, predajná cena, zmluvná pokuta, doba viazanosti a dátum, od ktorého je možné získať výmenu, nie je dostatočný

objektívny dôkaz spôsobilý preukázať skutočnú trhovú cenu telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu v čase vzniku zmluvného vzťahu. Tiež je zrejmé, že keď odporkyňa po dobu niekoľkých mesiacov od vzniku zmluvného vzťahu uhrádzala ceny za poskytované služby vrátane platieb za zvolený účastnícky program, tvrdená škoda (ak by sa o škodu skutočne jednalo) nemohla navrhovateľovi vzniknúť v takej istej výške, ako by tomu bolo, keby odporkyňa neuhrádzala platby za poskytované služby už od začiatku zmluvného vzťahu.

Navrhovateľ ďalej v návrhu uviedol, že okrem škody za akciový telefón mu vznikli aj ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorú však bližšie navrhovateľ nedefinoval a nevenoval jej v návrhu žiadnu pozornosť.

Z vyššie uvedených dôvodov súd navrhovateľovi právo na náhradu škody spolu s príslušným úrokom z omeškania od odporkyne nepriznal a v tejto časti návrh zamietol.

Pokiaľ ide o úrok z omeškania, navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 18.06.2012 vyzval odporkyňu na zaplatenie dlžnej ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby v lehote do 02.07.2012, čím poskytol odporkyni dlhšiu lehotu splatnosti ako bola uvedená vo vyššie uvedených faktúrach. Odporkyňa sa tak preukázateľne ocitla s plnením ceny za elektronické komunikačné služby v sume 442,31 eur v omeškaní dňa 03.07.2012. Keďže odporkyňa záväzok včas a riadne neuhradila, vznikol navrhovateľovi nárok požadovať od odporkyne popri plnení istiny vo výške 442,31 eur i úrok z omeškania, nakoľko ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. V čase vzniku omeškania odporkyne bola základná úroková sadzba určená ECB 1 %, súd preto priznal navrhovateľovi úrok z omeškania zo sumy 442,31 eur vo výške 9% (1% + 8%) ročne odo dňa 03.07.2012 do zaplatenia.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov považoval súd návrh navrhovateľa v časti, v ktorej žiadal zaplatenie sumy 442,31 eur s príslušenstvom za dôvodný, a preto mu vyhovel, a v časti, v ktorej žiadal zaplatenie sumy 99 eur (náhrada škody) a 5,31 eur (upomienka a poplatok za odpojenie) s príslušenstvom za nedôvodný, a preto ho zamietol.

Súčasťou rozsudku je i výrok súdu o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, sú náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ bol úspešný v časti konania o zaplatenie sumy 442,31 eur s príslušenstvom a vo zvyšnej časti konania bol neúspešný. Potom podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech navrhovateľa v rozsahu 81 % (442,31 eur : 546,62 eur x 100) a hrubý úspech odporkyne v rozsahu 19 % (100 % - 81 %) a tým daný prevažný čistý úspech navrhovateľa v rozsahu 62 % (81 % - 19 %), čo v konečnom dôsledku znamená právo navrhovateľa na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom. Pri plnom úspechu navrhovateľa by mu prináležalo právo na zaplatenie náhrady trov právneho zastúpenia v sume 106,39 eur, a to za 2 úkony právnej služby á 36,52 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd - návrh zo dňa 30.09.2013) podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a),b) vyhl. č. 655/2004 Z. z., 2-krát režijný paušál á 7,81 eur podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. a 20 % DPH v sume 17,73 eur (20 % z odmeny za úkony právnej služby a z režijného paušálu, t. j. 88,66 eur x 0,20) podľa § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z., a náhrady iných trov konania v sume 32,50 eur, čo predstavuje náhradu sumy vynaloženej na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu. Vzhľadom na čiastočný úspech navrhovateľa v rozsahu 62 % priznal súd navrhovateľovi právo na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 65,96 eura (62 % z 106,39 eur) a náhradu iných trov konania v sume 20,15 eur (62 % z 32,50 eur), ktorú prisúdenú náhradu trov konania je odporkyňa povinná podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zaplatiť právnomu zástupcovi navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.